

РЕШЕНИЕ

№ 36433

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9465** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № 2141 от 11.06.2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти с-в по н.а.х.д. № 16934/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-225 /06.11.2024 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл. 637, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ) на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 8 000 лв. за това, че в качеството му на застраховател не е изпълнил приложена с решение на зам. - председателя на КФН принудителна административна мярка по чл. 587, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 126, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 3 от КЗ.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на оспорваното съдебно решение на СРС поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че към момента на съставяне на АУАН на потребителя на застрахователна услуга е било изплатено изцяло определеното застрахователно обезщетение. Алтернативно се сочи, че при съставяне на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в същия не се съдържат данни за извършване на нарушението при условията на повторност, а именно хипотезата на чл. 644, ал. 3 от Кодекса на застраховането (КЗ), което нарушава правото на защита на санкционираното лице. На следващо място, се сочи, че неправилно е определена датата

на извършване на нарушението, нарушен е давностният срок по чл. 34 от ЗАНН. Касаторът намира, че с наложеното наказание не се постигат целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН. Претендират се условията за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяната на решението на СРС и наказателното постановление, алтернативно - да бъде преквалифицирана наложената санкция от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В открито съдебно заседание по делото касаторът не се представлява.

Ответникът - заместник-председател на Комисия за финансов надзор се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба, като намира същата за нередовна и неоснователна. Представя писмени бележки, в които развива аргументи за правилност на съдебното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от касатора адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор П., който намира касационната жалба за неоснователна и недоказана и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Следва да се посочи, че изложените в касационната жалба доводи са неотносими към поставения пред съда казус в настоящото дело. Въпреки това е посочено обжалваното съдебно решение, което е индивидуализирано и съответства на постановеното от въззивния съд по жалба срещу атакуваното НП. Поради това и предвид задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК да следи служебно за съответствието на съдебното решение с материалния закон, настоящата инстанция намира, че следва да се произнесе по същество на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспорено наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпит на свидетел, районният съд е приел за безспорно установено следното:

При извършена служебна проверка в Единната информационна система на КФН е установено, че ЗД „Бул Инс“ АД не е представило съгласно чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. с чл. 126, ал. 3 от КЗ, в законовия срок по 312, пар. 1, б. "в" от Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10.10.2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност до 08.04.2024 г. одитирани годишни справки, доклади и приложения относно финансовата 2023 г. В тази връзка на 15.05.2024 г. дружеството било уведомено на обявления от него в КФН електронен адрес за издадено на основание чл. 587, ал. 2, т. 1, вр. чл. 587, ал.1, т.1 КЗ и чл. 126 ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ Решение № 325-ОЗ/15.05.2024 г. за прилагане на принудителна административна мярка от зам.

- председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. С решението за прилагане на принудителна административна мярка на ЗД „Бул Инс“ АД било разпоредено в срок до 17.05.2024 г. да представи в КФН заверени съгласно изискванията на чл. 126, ал. 3 от КЗ годишен финансов отчет и годишни справки, доклади и приложения по чл. 126, ал.1, т.1 и т. 2 от КЗ относно финансовата 2023 г. На основание чл. 588, ал. 5 от КЗ, решението за прилагане на принудителна административна мярка подлежи на незабавно изпълнение независимо дали е обжалвано и обжалването на решението не спира неговото изпълнение.

Установено било, че в указания срок разпореждането на зам. - председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, не било изпълнено. ЗД „Бул Инс“ АД представило в КФН указаните му с решението за прилагане на принудителна административна мярка документи на 30.06.2024 г.

Съобразно изложеното от контролни органи на КФН бил съставен АУАН № Р-10-241 от 11.10.2022 г. за нарушение по чл. 637, ал. 1 от КЗ - неизпълнение на приложена от заместник – председател на КФН принудителна административна мярка. Въз основа на него било издадено Наказателно постановление № Р-10-225/06.11.2024 г., с което е санкционирано дружеството за административно нарушение с идентично описание и правна квалификация с налагане на имуществена санкция в размер на 8 000 лв.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и обжалваното НП са съставени от компетентни длъжностни лица и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание на документа и сроковете за съставянето му, при издаването на обжалваното НП не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Съобразно доказателствата по делото съдът е приел, че законосъобразно административнонаказващият орган е констатирал основание за реализиране на административнонаказателна отговорност спрямо дружеството в качеството му на застраховател за извършено нарушение по чл. 637, ал.2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, съгласно която разпоредба на санкция в размер от 8 000 лв. до 80 000 лв. подлежат ЮЛ, които не изпълнят разпореждане, дадено с решение за прилагане на принудителна административна мярка на Комисията или на заместник – председател на Комисията, когато нарушението е повторно по смисъла на § 1, т. 52 от Допълнителните разпоредби на КЗ. В мотивите на решението е посочено, че решението за прилагане на ПАМ не е обжалвано по реда на АПК, влязло е в сила и стабилността и правната му сила са обвързващи за страните и съда.

Така постановеното решение е правилно.

Неоснователни са възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като не е изтекла абсолютната погасителна давност за установяване и санкциониране на административното нарушение и нарушителя. Правилно е определена датата на извършване на нарушението. Срокът за изпълнение на ПАМ е бил до 17.05.2024 г. - работен ден, следователно на 18.05.2024 г. дружеството е в неизпълнение на задължението си и извършва описаното нарушение под формата на бездействие. Без значение за отговорността е обстоятелството, че задължението е изпълнено след срока, доколкото същото е довършено в момента на изтичане на последния ден от срока, без да е изпълнено дължимото действие.

Съгласно чл. 637, ал. 1, т. 2 от КЗ, на лице, което не изпълни приложена принудителна административна мярка от комисията или от заместник-председателя, се налага имуществена санкция от 4000 до 40 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. Разпоредбата на ал. 2 от с.з. предвижда санкция за повторно нарушение по т. 2 т. 2 - от 8000 до 80 000 лв.

По делото е безспорно и не се отрича от касатора, че Решение № 325-ОЗ от 15.05.2024 г. на зам.- председателя на КФН за прилагане на ПАМ на ЗД „Бул Инс“ АД за изпълнение на задължението

му по чл. 126, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КЗ е връчено по електронен път, не е обжалвано и е влязло в сила. Освен това съгласно чл. 588, ал. 5 от КЗ решението за прилагане на принудителни административни мерки подлежи на незабавно изпълнение независимо дали е обжалвано. Обжалването на решението за прилагане на принудителна административна мярка не спира неговото изпълнение. В тази връзка законосъобразността на посочената заповед за прилагане на ПАМ не е предмет на спор в настоящото дело. Единствено релевантно за съставомерността на нарушението е, че предписаното действие не е изпълнено в определения с решението на зам.-председателя на КФН срок.

Легална дефиниция за „повторно нарушение“ е дадена в пар. 1, т. 52 от Допълнителните разпоредби на КЗ, съгласно която това е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение

Представени са доказателства по делото, че с предишно Наказателно постановление № Р-10-241/11.10.2022 г. на заместник-председателя на КФН е наложено наказание на ЗД „Бул Инс“ АД имуществена санкция в размер на 4 000 лв. за нарушение на чл. 637, ал. 1, т. 2 от КЗ, което НП е влязло в сила, видно от Решение № 3696 от 06.06.2023 г. по адм. дело № 2814/2023 г. на АССГ. С оглед датата на влизане в сила на това НП – 06.06.2023 г., нарушението, предмет на настоящото дело е извършено в едногодишния срок, на 18.04.2024 г.

Предвид възражението за нарушено право на защита на касатора поради непълнота на правната квалификация на нарушението, дадена в АУАН, конкретно с оглед на повторността, съдът намира следното:

Повторността не определя осъществен ли е състава на нарушението, което в случая е безспорно установено. Изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставяне на процесния АУАН. С разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН към елементите по чл. 42, т. 3 - т. 5 от ЗАНН се допълват вида и размера на наказанието, за определянето на което е от значение дали деянието е повторно или не, съответно дали същото е извършено от физическо или юридическо лице. Това е дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставяне на АУАН. Дали едно деяние е повторно или не е, е релевантно обстоятелство единствено при определяне на размера на административното наказание. Предвид изложеното, липсата на посочване в АУАН, че нарушението е извършено в условията на повторност, не представлява съществено процесуално нарушение при издаването на НП.

Процесното нарушение не представлява маловажен случай, с оглед на това че не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид, поради което липсват основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

В заключение съдът намира касационната жалба на дружеството за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение, а оспорваното решение на СРС – да бъде оставено в сила.

По разностите в производството:

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв. съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.). По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2141 от 11.06.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти с-в по н.а.х.д. № 16934/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-225/06.11.2024 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисия за финансов надзор разноски по делото в размер на 130,00 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.